

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

המאשימה

מדינת ישראל – המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר מאור אבן חן ועו"ד תובל דורי

נגד

הנאשמים:

1. אריאל מרקוס
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר יוסי כהן ועו"ד אוהד מחרוז
2. אילן חלפון - הסתיים
3. יאיר משיח – נסתיים
4. נסים משיח – נסתיים
5. דב שרגאי – לא בעניינו
6. לי שרגאי - הסתיים
7. נעם עוזרי - הסתיים
8. ערן חיים - הסתיים

--

גזר דין (לנאשם 1)

הנאשם הודה והורשע על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות:

1. איסור הגרלות והימורים – עבירה לפי סעיף 22 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 ;
2. איסור ביצוע פעולה ברכוש אסור – עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000 ;
3. אי הודעה על פתיחת עסק במועד – עבירה לפי סעיף 215א' לפקודת מס הכנסה ;
4. אי דיווח על הכנסה תוך שימוש במירמה, עורמה ותחבולה – עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה ;

הודיית הנאשם באה לאחר שנשמע חלק לא קטן מפרשת ראיות התביעה בתיק, ובכללן עדותו של רפ"ק אלקבץ, שהיה בעת הרלוונטית סגן מפקד כח המשימה ביחידת לה"ב 433 הממונה על תופעת

עמוד 1 מתוך 9

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

ההימורים באינטרנט, אשר נעזר בעדותו במצגת power point אותה הכין לצורך הדגמה והמחשה, וכן עדותו של הנאשם המרכזי בפרשה מר אבי שאולי, ועדויות עדים נוספים, חלקם כאלה שכבר הורשעו בדין בפרשה זו.

כתב האישום המקורי החזיק 446 עדי תביעה ותיק המוצגים, אשר רובו היה מוסכם, הגיע לת/451.

כתב האישום

בהתאם לכתב האישום המתוקן, החל מיום 18.4.2007 ועד ליום 7.11.2009, הנאשם אירגן, ערך וניהל יחד עם מר אבי שאולי ושותפים נוספים משחקים אסורים, והימורים כהגדרתם בחוק העונשין, באמצעות אתר הימורים באינטרנט.

הנאשם שימש בנוסף גם כראש קבוצה באתר. במסגרת פעילותו זו הביא מהמרים שונים על מנת שאלה יהמרו באתר ופעל בתיאום עם שאולי ויתר השותפים על מנת לגבות את כספי ההימורים ועל מנת לשלם למהמרים את כספי ההימורים.

במהלך התקופה הרלוונטית בוצעו באמצעות הנאשם הימורים באתר בסך כולל של מיליוני ₪.

הנאשם לא דיווח לשלטונות מס הכנסה על עיסוקו הנ"ל ועל הכנסותיו, אשר הסתכמו לכל הפחות בסכום של מיליוני ₪, והסתיר את אלו מהם.

בנוסף, במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם פעולות רבות מאוד ברכוש אסור תוך ידיעה שמדובר ברכוש אסור, בהיקף כספי כולל של מיליוני ₪.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה הרבה שבעבירות אירגון הימורים, וטענה כי יש להשית בגינן עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית, והפנתה לפסיקה הידועה בעניין.

ב"כ המאשימה הטעימה את החומרה המיוחדת הנשקפת בעבירות הימורים מקוונות. כמו כן הדגישה ב"כ המאשימה את מעמדו הבכיר של הנאשם באירגון, שהינו גבוה בהרבה ממעמדם של נאשמים אחרים שהורשעו בפרשה זו, את עובדת שותפותו באתר, את העובדה שהמדובר באתר ש"גלגל" סכומי עתק אשר הניבו לנאשם הכנסות במיליוני ₪, ואת העובדה כי האתר נוהל בתייחוס ותוך הסתרה.

ב"כ המאשימה הוסיפה, כי הנאשם הורשע, בנוסף גם בעבירות בהתאם לפקודת מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון, אשר רמת הענישה בגינן בלבד מחייבת מאסר לתקופה משמעותית.

ב"כ הנאשם טען כי הטענות כנגד הנאשם הינן מופרזות, וכי בניגוד לכותרות שליוו את הפרשה בתחילתה (שהמדובר באתר ש"גלגל" סכום של 340 מיליון ₪), הרי שלאחר שמיעת חלק נכבד

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

מהראיות בתיק מסתבר כי המדינה כלל לא הצליחה לייחס מבחינה ראייתית סכום מדויק של הימורים והכנסות לנאשם, וכי נשמעו עדויות אשר הראו כי חלק גדול מן ההימורים היו "טסטים" של טכנאי האתר, אשר בדקו באמצעותם את פעילותו ודרך פעולתו.

ב"כ הנאשם טען שעובדת ניהול המשפט עד לרגע ההודיה אינה צריכה להיזקף לחובת הנאשם אלא לזכותו שכן עקב ניהול המשפט הובררה העובדה המפורטת לעיל, ומשעובדה זו הובררה, הודה הנאשם בכתב אישום מרוכך יותר המתאים לראיות כפי שהוצגו.

ב"כ הנאשם טען עוד כי צווי ההקפאה בהתאם לחוק איסור הלבנת הון ניתנו על ידי בית המשפט המחוזי ללא סמכות, שכן התצהיר עליו נסמכה הבקשה לא היה מאומת כדין, ודבר זה אף הוא צריך להיזקף לזכות הנאשם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לזקוף לחובת המאשימה את דרך ניהול המשפט, בכך שלא כל חומרי החקירה הועברו לעיונו בטרם עת, וקיומם של חומרים רבים נתגלו לו במהלך המשפט. הוא נאלץ לפנות בעניין זה חוזר ושנה אל בית המשפט כולל בערעור על החלטת מותב זה (ע"ח 22951-05-12).

יצוין עוד כי לטענתו, ביום 3.5.2012 העבירה לו המדינה הודעה על פיה קיימים כ- 300 קבצי שמע מסויימים שרק בימים אלה המשטרה העבירה לפרקליטות (נספח 4 לקובץ הטיעונים לעונש מטעם ההגנה).

ב"כ הנאשם היפנה לכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי כלשהו. הוא נשוי ואב לשניים, ואשתו מצויה בחודש החמישי להריונה. המדובר במי שהוא למעשה מהמר כפייתי, אשר בעקבות הגשת כתב האישום כנגדו נגמל מחידק זה, ופתח עסק חדש של חומסיה.

כמו כן אחיו של הנאשם נפגע לפני כ- 20 בתאונת דרכים ומאז מצבו הנפשי קשה. הוא אושפז באישפוז כפוי מספר פעמים, במצבים פסיכויים עם פגיעה קשה בבוחן המציאות והיעדר תובנה למצבו, ושחרר לאחר הטבה במצבו בטיפול תרופתי אנטי פסיכויטי (נספח 6 לקובץ הטיעונים לעונש מטעם ההגנה). הנאשם הינו אחיו היחיד של האח. גם אימו של הנאשם סובלת ממצבי דיכאון וחרדה. וכל נטל הטיפול באח ובאם נופלים על כתפיו של הנאשם, דבר המהווה מעמסה לא פשוטה, וגורם למצבי חרדה עם קשיי שינה ומצב רוח ירוד (ר' אישור ד"ר משיח, פסיכיאטר, נספח 6 לקובץ הטיעונים לעונש מטעם ההגנה).

דיון

הימורים מקוונים: שיקולים כלליים בענישה, וקביעת מתחם העונש ההולם

על עבירות הימורים באינטרנט עמדתי בהרחבה בגזר דיני בעניינם של **גולדמן ודותן**, אשר ניתנו בפרשה זו (ת.פ. 6655-09-10). בגזר הדין הנ"ל עמדתי בהרחבה על תכליתה של עבירת הימורים

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

אשר מחטיאה את הרבים, ופירטתי את הסיכונים המיוחדים הטמונים בעבירות הימורים באינטרנט. אין צורך לחזור על הדברים שכן הם ידועים וברורים.

ביני לביני חלפו מים רבים בים הפסיקה וביום 14.5.2012 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת אלירן עובד. כאן גויסו המשיבים על ידי בעלי אתר אינטרנט העוסק בהימורי ספורט והיו מי שתפעלו אותו בצוותא תוך הסתייעות באנשי מקצוע טכניים.

המשיבים שם גרמו להסוואת מקום האתר באופן שייראה כאילו אינו פועל ממדינת ישראל, וטשטשו את מקור כספי ההימורים על ידי הזרמתם לחשבון העסק של בעלי האתר.

האתר פעל במשך כ- 4 שנים והפיק בתקופה זו הכנסות בסך של עשרות מיליוני ₪.

על כך הורשעו המשיבים דשם בעבירות של איסור הגרלות והימורים בהתאם לסעיפים 225 ו- 228 לחוק העונשין, וכן בעבירות של איסור הלבנת הון בהתאם לסעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

בית המשפט העליון עמד בהרחבה על תכליות האיסור על הימורים בכלל והימורים ברשת בפרט (סעיפים 14-16 לפסק הדין).

בית המשפט העליון הדגיש את מעמדם של המשיבים בהיררכיית אתר האינטרנט, אשר פעילותם הענפה איפשרה את תפעולו ושגשוגו של האתר. בנוסף, בית המשפט העליון הדגיש כי חומרתו של המקרה מתחדדת נוכח עבירות הלבנת ההון בהן הודו המשיבים וקבע (שם, בפסקה 18) כי:

"ככלל, העונש הראוי בגין עבירות ניהול משחקים אסורים והימורים במשולב עם עבירות של הלבנת הון הינו עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית"

ובהמשך נאמר (שם, בפסקה 24):

"במקרה דנן ביצעו המשיבים עבירות חמורות ביותר של ניהול וארגון משחקים אסורים מקוונים. חומרתו של המקרה מתחדדת כאמור נוכח העובדה כי העבירות בוצעו באמצעות האינטרנט עם קהל יעד רחב ביותר ובנוסף אליהן נעברו גם עבירות של הלבנת הון בהיקפים משמעותיים. מדובר בפעם הראשונה בה מתווה בית משפט זה את מדיניות הענישה בעבירות הימורים מקוונים וכאמור, דעתנו היא כי ככלל יש להשית בגינן עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת, שיש בה כדי להרתיע את העבריין הספציפי כמו גם עבריינים פוטנציאליים."

בהתאם לקביעה זו החמיר בית המשפט העליון את עונש המאסר שהוטל על ידי בית המשפט קמא (6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות), והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת גם בשים לב לכלל על פיה אין ערכאת ערעור ממצה את הדין עם נאשמים.

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

כמו כן, ובניגוד לעמדת בית המשפט המחוזי, הורה בית המשפט העליון על חילוט קופת הגמל של המשיב 2 באותה פרשה, וזאת על אף שוויה הנמוך של קופת הגמל. בית המשפט העליון קבע כי לצרכי חילוט, אין צורך בקשר לביצוע העבירה, וניתן לחלט אף מרכוש כשר וחוקי לחלוטין ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה.

כמו כן, ואף ביני לביני, ניתן ביום 26.12.2011 גזר הדין של המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בת.פ. 6740-11-11 בעניין **רביב**. כאן היה הנאשם 1 הבעלים של רשת של 7 אתרי אינטרנט להימורי ספורט והימורי משחקי קוביה ומזל אחרים אשר פעלו בעברית ופנו למהמרים בישראל, באמצעות חברות חוץ שבבעלותו של הנאשם 1, כאשר השרתים מוקמו בתחילה בבליז, ולאחר מכן באסטוניה ופנמה.

הנאשם 2 היה איש הטכנולוגיה ומנהל התמיכה הטכנית של אתר ההימורים, הנאשם 3 הזין את יחסי ההימורים לאתרי ההימורים, והנאשם 4 העביר את הכספים לנאשם 1 ולמהמרים בהתאם להוראות הנאשם 1.

בהתאם לכתב האישום המתוקן יוחסו נאשמים עריכת הימורים בהיקפים של עשרות מיליוני ₪.

בהתאם להסדר הטיעון אשר הוצג לבית המשפט ואושר על ידו הוטלו על הנאשמים העונשים הבאים:

נאשם 1 – 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, הפקדת סך של 3.75 מיליון ₪ בקרן החילוט (או 18 חודשי מאסר נוספים תמורתם), תשלום סך של 1.25 מיליון ₪ לשלטונות המס, וחתימה על התחייבות על סך של 500,000 ₪;

נאשם 2 – 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, והפקדת סך של 50,000 ₪ לקרן החילוט, וחתימה על התחייבות על סך של 50,000 ₪;

הנאשם 3 – 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות על סך של 50,000 ש"ח;

הנאשם 4 – 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות על סך של 50,000 ש"ח;

הנה כי כן, מן האמור לעיל נראה באופן ברור כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירות הימורים מקוונות, למי שהם פעילים מרכזיים באתר האינטרנט ו/או בעליו, אשר מיוחסות להם גם עבירות של הלבנת הון, בנסיבות של הודיה וחיסכון בזמן שיפוטי, עומד על 12-24 חודשי מאסר. כמו כן, חייב להתווסף לענישה הממשית גם רכיב כלכלי ממש.

עמוד 5 מתוך 9

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

אתר האינטרנט נשוא דיונו – שיקולים לגופו של תיק

בענייננו, המדובר בפרשייה רחבת היקף, אשר נידונה ב – 3 תיקים שונים, ומקיפה כ – 25 נאשמים מכל מגוון התפקידים באתר – ממפעילים טכניים ושליחים, דרך ראשי קבוצות, ועד לבעלי האתר. במסגרת זו נקבעה רמת ענישה אשר הותוותה הן על ידי בית משפט זה, הן על ידי בית משפט של ערעור, והן על ידי הצדדים עצמם, במסגרת הסדרי טיעון אליהם הגיעו.

בגזר הדין בעניינם של **עוזרי וחיים**, אשר היו השליחים באתר, פירטתי את "חתך הרוחב" בענישה, והצבעתי על החלוקה בין אנשי השטח ברמה הנמוכה, לבין ראשי קבוצות שהיו "דרג פיקודי זוטרי", לבין בעלים. בעוד שדינם של הראשונים נגזר למאסר מותנה בלבד, הרי שהשניים דינם נגזר למאסר בעבודות שירות.

כמובן שכעת באה השאלה היכן מעמדו של הנאשם שבפנינו בהיררכיה האירגונית הנ"ל, אשר מהווה אף הוא שיקול במסגרת שיקולי הענישה הכלליים.

הנאשם

כבר עתה אומר שבאתי לכלל מסקנה כי הנאשם אינו בגדר "דרג פיקודי זוטרי" אלא מי שמצוי ברף העליון של היררכיית השליטה באתר ההימורים.

מסקנה זו נובעת בראש ובראשונה, מכתב האישום בו הנאשם הודה. הנאשם הודה כי בכתב האישום המתוקן כי באמצעותו בוצעו הימורים במיליוני ₪, ביצע פעולות ברכוש אסור במיליוני ₪, ולא דיווח על הכנסה אשר הסתכמה לכל הפחות בסכום של מיליוני ש"ח.

אמנם, כתב האישום אינו נוקב בהכנסה האישית שצמחה לנאשם כתוצאה מפעילות זו – ולא בכדי. מהראיות שבאו בפני עד כה (וכאמור לעיל, באו בפני לא מעט ראיות ועדויות, במספר ישיבות הוכחות) לא ניתן היה לגזור נתון זה באופן ברור. די אם אומר כי שיטת אומדן סכום ההימורים באתר עליה הצביע רפ"ק אלקבץ מעוררת תהיות באשר לנכונותה (אם כי כמובן שיש להסתייג ולאמר שהודיית הנאשם באה בטרם נסתיימה פרשת התביעה, ודברים אלה נאמרים על בסיס הראיות החלקיות כפי שבאו בפני עד עתה).

לפיכך, לא ניתן לאמר שניהול ההוכחות היה לחלוטין לשווא. אמנם עדותו של שאולי, הודעותיו, ותמלילי האזנות הסתר היו מכריעות באשר לשאלת עצם האחריות הפלילית של הנאשם בעבירות ההימורים המיוחסות לו, ואולם לטעמי, לא ניתן היה לגזור מהחומר הראייתי שהובא בפני, באופן ברור, את היקף הפעילות המוניטרית של הנאשם באתר ולעצמו (ומכאן גם ההשלכה לעבירות המס ועבירות הלבנת ההון), ועל בסיס זאת תוקן כתב האישום אשר במקור ייחס לנאשם הימורים והכנסות בגובה של כ – 12 מיליוני ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

יחד עם זאת, וכאמור לעיל, די באמור בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם כדי ללמד על היקף פעילותו אשר עומדת על מיליוני ₪, וכך גם הכנסתו. וכאשר נשווה עובדות אלה לעובדות אשר בהן הודו הנאשמים האחרים בפרשה זו – ברור הוא שמבחינה היררכית עומד הנאשם מעליהם. הרבה מעליהם.

על כן, בשים לב לרמת הענישה הכללית שנקבעה בפרשות אלירן עובד ורביב מחד, ובמדרג הענישה של פרשה קונקרטית זו מאידך – אין ספק בעיני כי בעניינו של הנאשם לא ניתן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, שכן ענישה כזו לא תעלה בקנה אחד עם העונש ההולם שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון.

סבורני שאין מקום ליתן כל משקל לטענות הנטענות כנגד המדינה בכל הנוגע לדרך ניהול התיק. באשר טענות בדבר דרך קבלת צווי החילוט איני מביע כל עמדה. הא ראייה, שהנאשם לא ערר בעניין זה לבית המשפט העליון.

באשר לטענות בדבר אי המצאת מסמכים – גם אם יש בדברים ממש הרי שהגנתו של הנאשם לא נפגמה כלל עקב מחדלים נטענים אלה. העיקר בעיני הינו עדותו של רפ"ק אלקבץ ועדותו של העד מר שאולי, וכן תמלילי האזנות הסתר אשר קשרו את הנאשם בצורה ברורה, אשר בלתי ניתנת להפרכה, למעשים המיוחסים לו.

נוכח כל האמור, סבורני כי העונש ההולם לנאשם, נוכח כלל נסיבות העניין לרבות נסיבותיו האישיות, ולרבות העובדה כי הודייתו חסכה גם זמן ניכר בניהול ההליך, ובשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בעניין אלירן עובד, הינו עונש מאסר ממשי, בצירוף מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

צו חילוט

סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון קובע כי:

"הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא –

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך;

עמוד 7 מתוך 9

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

(ב) לעניין סעיף זה, "רכושו של הנידון" – כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונותיו

בית המשפט העליון בהחיר בפרשת אלירן עובד כי:

"בית משפט זה עמד על כך שסעיף 21א) לחוק איסור הלבנת הון מאפשר לחלט רכוש בשווי הרכוש הקשור בעבירה לפי החוק, ואין צורך שלרכוש המחולט עצמו יהיה קשר לביצוע העבירה. מכאן, שניתן לחלט אף מרכוש כשר וחוקי לחלוטין, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה... נראה כי כוונתו הראשונית של המחוקק בהצעת החוק לאיסור הלבנת הון הייתה אפוא כי גם בחילוט על פי החוק לאיסור הלבנת הון תידרש זיקה כאמור. אלא שסעיפי החוק שהתקבלו לבסוף לא אימצו את נוסחה של פקודת הסמים המסוכנים כלשונה, כפי שהוצע בהצעת החוק, ונקבע כי לא נדרשת זיקה כאמור, פרט לשווי הרכוש המחולט. פרשנות זו מגשימה גם את תכלית החילוט שנועד "לשלול מן העבריין את הרווח הכלכלי שלמענו ביצע את עבירת המקור ולמנוע, למעשה, הענקת תמריצים לביצוע עבירות כאמור" (פרשת תענך, פס' 260 לפסק הדין). שהרי, אילו נדרשה הייתה זיקה ישירה בין הרכוש המחולט לבין ביצוע העבירה לפי החוק, אזי העבריין היה יוצא נשכר במצבים שבהם הוא בזבז או הבריח את "הרכוש האסור", אולם נותרו בידו כספים "כשרים" שאותם לא ניתן לחלט מאחר שאין בינם ובין ביצוע העבירה את הזיקה הנדרשת."

בענייננו, בקשת החילוט מתייחסת לרכוש כדלקמן:

1. סכום של 1,600 פאונד אנגלי, 11,400 דולר אמריקאי, 26,800 יורו, ו - 109,000 ₪ המוחזקים על ידי משטרת ישראל;
 2. זכויותיו של הנאשם בדירה ברח' עלומים רמת גן הידועה כחלקה 609/9 בגוש 6144;
 3. קטנוע קואן יאנג מ.ר. 5159864.
- לא צוינו כל טעמים מיוחדים המונעים חילוט כאמור. אין גם חולק כי קיימת זיקת שווי בין העבירות לבין הרכוש. לפיכך, אין כל מניעה לחלט רכוש זה.

עמוד 8 מתוך 9

בית משפט השלום בראשון לציון

12 יולי 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

סיכום

נוכח כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, ממנה תנוכה תקופת מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במזכירות בית משפט השלום בראש"צ ביום 2.9.2012 עד השעה 9.00, אלא אם כן תינתן החלטה אחרת על ידי ערכאת הערעור.
- הנאשם יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 13.7.2012, שעה 13.30.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, והתנאי הוא שמשך 3 שנים מיום שחרורו הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה.
3. חתימה על התחייבות ע"ס 500,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה, למשך תקופה של שנתיים מיום שחרורו. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור תוך 7 ימים, ייאסר לתקופה של חודש ימים המצטברת לתקופת המאסר המפורטת לעיל.
4. מורה על חילוט הרכוש המפורט לעיל.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ב, 12 יולי 2012, בנוכחות הנאשם, בא כוחו וב"כ המאשימה.

רפי ארניה, שופט